

ΓΙΟΡΤΗ-ΣΠΟΝΔΗ ΣΤΟΝ ΟΜΗΡΟ

του Χρίστου Μπελλέ

...Να είμαστε όλοι εκεί, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ και ΩΡΑ 20:30, στη ΔΑΣΚΑΛΟΠΕΤΡΑ,
ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ, σαν άλλοι Ομηρίδες, ΙΛΙΑΔΑ ΜΕ ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ...

Αλήθεια, ποιος είναι τούτος ο παγκόσμιος, ο αιγιενης ΟΜΗΡΟΣ, που σ'όλα τα γκάλοπ, στα μεγαλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου (Χάρβαρντ, MIT) και στο ερώτημα: «Αναφέρετε τους 10 πρώτους στην Ιστορία της ανθρωπότητας, που κατά τη γνώμη σας επηρέασαν θετικά την πορεία της», συγκαταλέγεται πάντα στις πρώτες θέσεις, κοντά στο Χριστό, τον Αριστοτέλη, το Σωκράτη, τον Αϊνστάιν κλπ.; Αλογάριαστα τα «γιατί», θα επικεντρώσουμε στα, κύρια, τέσσερα...

Πρώτο: γιατί τα ομηρικά έπη μαζί με τα ποιήματα του Ησίοδου (7ος π.Χ. αιώνας), αποτελούν τις πρώτες γραπτές μαρτυρίες που συναντούμε στην Ευρώπη.

Δεύτερο: γιατί, κατά το Γαβριήλ Ηαποταυκ και πολλούς άλλους μεγάλους ιστορικούς και ελληνιστές: «ο Όμηρος υπήρξε ο πρώτος μέγας ιστορικός», όπου όλες οι εκφάνσεις του κοινωνικού και πολιτειακού βίου καταυγάζουν στα έπη του (η θρησκεία, τα ήθη, τα έθιμα, τα μνημεία, οι ενδυμασίες, ο τρόπος ζωής, γενικά, κ.ά) και έχουν ακρίβεια και χαρακτήρα αψευδούς μαρτυρίας.

Τρίτο: γιατί τα έπη του Ομήρου, εμπεριέχουν και διδάσκουν στάση ζωής, κώδικα αξιών της εποχής (υψηλόφρονες αρχές, όπως: πατρίδα, οικογένεια, ειρήνη, φιλία, φιλοξενία, σεβασμός, γενναιοψυχία, γενναιοδωρία, αγάπη, πίστη σε πρόσωπα και ιδανικά κλπ.).

Τέταρτο: γιατί στα έπη του επισημαίνεται γλαφυρότατα η από καταβολής κόσμου ηδονή του αίματος, του τρόμου και της βαρβαρότητας που ελλοχεύουν στα άδυστα της ανθρώπινης ψυχής. Βλέπετε στην Ιλιάδα Ραψωδία Χ', πως ο Αχιλλέας, μέσα στο θρίαμβό του, κακοποιεί το νεκρό σώμα του Έκτορα, όπου, αφού τον γυμνώσει από την πανοπλία του, τον δένει πίσω από το άρμα του και τον σέρνει γυμνό στα χώματα.

Και έρχεται ο Σοφοκλής (496-406), στη συνέχεια, όπου με την Αντιγόνη του, επαληθεύει τούτη τη βαρβαρότητα με την αΐδια φράση του: «Πολλά τα δεινά κ' ουδέν ανθρώπου δεινότερον πέλει», (δεν υπάρχει μεγαλύτερο θεριό από τον άνθρωπο)... Και στη συνέχεια ο Λατίνος κωμωδιογράφος Πλαύτος (254-184), όπου με τη συγκλονιστική του ρήση: «homo homini lupus» (λύκος ο άνθρωπος για τον άνθρωπο) στέργει, αφοπλιστικά, την ομηρική περί βαρβαρότητας άποψη. Ακόμα και η Αρχαία Τραγωδία – κατά Νίτσε – αντλεί την ηδύτητά της αποκλειστικά απ' τα συστατικά της αγριότητας που περιέχει...

Στη συνέχεια τα πράγματα είναι γνωστά: οι Ρωμαίοι με τις αρένες τους, οι χριστιανοί με την έκσταση του Σταυρού, οι Ισπανοί με τα ικριώματα και τις σταυροφορίες, οι σύγχρονοι με τα ποικιλώνυμα Ναγκασάκια και Χιροσίμες, αποζητούν να πιούν και να απολάψουν το μεθυστικό πιότο της μεγάλης Κίρκης «Αγριότητας»...

